

מנוסיאן

דה לוקס

שרות הספרים של "העולם הזה"

מגיש את הספר

הצלחות המעופפות נחתו

שרות הספרים רכש את הזכויות על מהדורה מיוחדת של הספר, אשר תימכר במחיר מוזל לקוראי "העולם הזה", בכד הקיוסקים וחנויות הספרים.

בעוד שמחיר הספר נקבע 2.400 ל"י

הוא יימכר לקוראי "העולם הזה" ב-1.500 ל"י, בצירוף תו קניה עבור כל ספר שהקורא רוצה לרכוש.

את הספרים אפשר גם להזמין דרך הנואר, אצל דוד סופל, רחוב אחד-העם 24, תל-אביב. במכתב יש למסור את כתובת המזמין ולצרף סך 1.500 ל"י ותו קניה.

תו קניה של הספר

הצלחות המעופפות נחתו
מהדורה מיוחדת לקוראי "העולם הזה"

אמנות

מוסיקה

משפחה קולנית

כשמשפחת סלומון סוגרת בשעת חזרות מוסיקאיות את חלונות דירת שלושת החדרים שלה, המשקיעה על הירקון התל-אביבי, יש לה כל ההצדקה לכך. עקרת ה'בית, מירה, היא זמרת הידועה בביצוע מוסיקה אטונלית מודרנית. בעל הבית, הורסט, הוא ה'רוניסט הראשון של התזמורת הפילהרמונית (קרן-יער) מיומה הראשון ב-1936 והבן, דורון (5) מוציא קולות מכל כלי, מסירה-פלא עד כסא פסנתר הכנף ה'שחור, בו מלווה אמו את עצמה בפריטה. כך נהגה משפחת סלומון גם בשבוע ש'עבר, כשהורסט חזר עם קרן-יער בחדר המוסיקה (בעל ספריית אלף התקליטים) ו'מירה, עם קולה, במטבת. היה זה לכבוד הופעתה של הזמרת בקונצרט יום השלישי המסורתי של קול ישראל באולם 'מקא' ב'ירושלים.

לא היה זאת הופעתה הראשונה של מירה סלומין באולם 'מקא'. לאחרונה הופיעה בו בקיץ שעבר, שרה לפני הקונגרס הספרדי העולמי את הקנטטה של הספרדי ההולנדי אברהם דיק-סיס, לאל אליו. באותו חודש גם הופיעה בפסטיבל המוסיקה בת-זמננו ב'חיפה, הפליאה את המאזינים בביצוע המר-סיקה האטונלית וחסרת-ההרמוניה של דל-פיקולה, תלפזון, היגו קאודר.

התאמה מתאימה. מירה סלומין, לי שעבר מורה ומארגנת מקהלות, שעברה מ'פריטה על הפסנתר לשירה, אינה מסתפקת בשירת גוסטב מאלר, הראתה כוחה גם ב'השמעת שירים פחות מסובכים ויותר מקי-בלים כשירי ילדים של מגשה רבינא (צעצור) עים, שכבו לישון, על ענן כביש).

מלבד הופעות בקול ישראל וגלי צה"ל שרה מירה, מדי פעם, בקיבוצים (15 ל"י לערב), על-פירוב שירים עבריים. מלבושת הקבע של מירה בעת השמעת שירים עבריים: שמלה, או חליפה שחורה, ענקתלי ועגילים תימניים. אומרת היא: "אני משתדלת להת-אים את לבושי לשירים".

בינתיים הצליחה מירה להתאים עצמה מאד לבעלה ההורניסט. יחד עמו היא חולקת את ההתלהבות למשחק בכדור מדיניני על חוף ה'הצליחה, את התאוה לדינג עמוק מים (ה'שלל עד כה: שני דגים מתים, במשקל כולל של ארבעה קילוגרם).

התאמות אלה ראשיתן, כמובן, בהתאמה היסודית: האהבה למוסיקה. היה זה אחר הכל בקונצרט של התזמורת כשהניכת עליית הנוער מירה חסיה כרטיס-כניסה, זכתה ב'עזרת מכה, בכרטיס-חיים של-חבר (התזמורת הורסט סלומון), ופגשה בכך את בעלה. בזאת רק התחילה דרכם המוסיקאית ה'משותפת. כי באביב הקרוב, לכשתצא ה'תזמורת הפילהרמונית למסעה בסקנדינביה, תצא גם מירה סלומון לאירופה. שעה ש'הורסט יריע בקרן-יער, תשמיע מירה את קול המצו שלה.

אנשים טושים אותה

קריקטורה אמריקאית מפורסמת מראה זבן, העושה כל מאמץ למכור לזוג צעיר את הדגם האחרון-ביותר של גראמפון או-טומאטי, אותו הוא מתאר כמלים אלה: "מכשיר נפלא זה מסוגל להשמיע חמישים תקליטים רצופים, להפוך אותם על גבם ויחד עם זאת להשמיע אוטומאטית הסברות של דימס טיילור". לא היה צורך להסביר לאמריקאי הממוצע מיהו דימס טיילור, משום שאין כמעט אדם שלא שמע את קולו הרך והמתנגן מבעד למקלט הרדיו, ושלא ראה לאחר מכן, עם התפשטות הטלוויזיה, את פניו העגלגלים בעלי משקפיהקרון העבודה, פני פרופסור חייכנים.

לפי דעת עצמה, טיילור הוא קודם כל מלחין, בעל כמה יצירות סימפוניות, קא-מירות ואופרות. אולם מיליוני מאזיני מר-סיקה קבעו באזרה חד-משמעית כי הם מעדיפים לשמוע את פרשנותו ליצירות אחרים. מידת הפופולאריות שזכה לה בשטח זה מתבררת מעדות עצמו: "במשך העונה קיבלתי כשבעים משלוחי תחום בכרביד, החל מגליונות בודדים וגמור בחבילות פאר-טיטורה לתזמורת... שבועים וחמישה אנשים שלחו פואמות לזמרה... חמישה אנשים

ביקשו שאעריך את כינורות הסטראדיבאי-ריוס שברשותם... שמונים ותשעה זמרים ביקשו להתקבל לראיון... שבועים ושמונה זמרים ביקשו... להשיג הופעות ברדיו... ארבעה עשר פסנתרנים ביקשו לנגן באוזני. שתי גבירות צעירות ביקשו רשימה מלאה של ספרי מוסיקה... גברת... ביקשה שאבוא ואעזור לה לבחור פסנתר לבתה, גברת אחרת... ביקשה שאכין לה שני כרטיסים... לקונצרט יום א' הבא, ואשה צעירה משר-קאנו כתבה: "שאפנות חיי היא להיות מ'צחת על תזמורת. האם אתה חושב שחסר לי בורג בראש?"

שיחות בלי שעמום. מהו סוד הצ'לחתו של טיילור כפרשן מוסיקה מס' 1 בארצות-הברית? בכך אפשר להבחין מיד עם קריאת ספרו **על אנשים ועל מו-סיקה**. הידיעות המקצועיות העומדות לרשותו אינן אחרות מאלה שאפשר למצוא בכרכי מחקר מוסיקליים רבים. אולם את טיילור מעניין לא דווקא הצד המדעי של המוסיקה, ה'לל להיות לפעמים יבש ומ-שעמם עד לבחילה. המוסיקה, סבור הוא, נכתבה קודם כל על-ידי אנשים ובשביל א-שים.

ייתכן שהעובדה כי החזרות על הביצוע הראשון של אחת הסימפוניות של שוברט הופסקו משום שהמנגנים טענו כי אין כל אפשרות טכנית להפיק את התחום הכתובים אינה חשובה כל כך להבנת אותה סימפוניה כיום, בביצועים המצויינים העומדים לרשות המאזין ב'ימינו; ייתכן שהידיעה שרימסקי-קורסאקוב נתמנה לפרופסור למוסיקה בטרם היתה לו כל ידיעה של ממש בתיאוריה אינה מוסיפה דבר לקיסמה של שחרזאזאזה; העובדה שמוצארט נתן זמרה שיעורים לפסנתר לנער בן שמונה-עשרה ששמו לוד' היג וואן ביטהובן לא גרשמה באף אחד מספרי התאוריה — אולם כל הפרטים הללו ועשרות אחרים מסייעים בלי ספק להפוך את המוסיקה למירקם חי, אנושי, שראוי כי אנשים יסיפו לעסוק בו.

אורחים

הפצצה השחורה

השבוע הגיע ביקורה של ג'וזפין ביקר לסיומו. המצצה השחורה דספיקה להופיע 40 פעם ב'זיהסרון הרמת-גני (קיבול: 2500

זמרת סלומון

צעצועים, שיכבו לישון!"

מקומות), לכנס בו כ-80 אלף צופים... להשפיע, בכך, פצצת כסף על בעלי ה'זיהסרון.

השפעה בייקרת גוספת: הופעתם של אורחים חשובים מאד. ביניהם: אלמנת ה'שיא הראשון, ורה ויצמן, הרמטכיל, משה דיין, וכמובן — שגרירה דובר העברית של צרפת, פיר וילבר.

* על אנשים ועל מוסיקה — דימס טיילור — הוצאת ש. פרידמן — 224 עמודים.
** מספר הצופים שחזו ב-14 תכניות הזיהסרון משך ארבע וחצי שנות קיומו: קרוב לשני מיליון.

* לא-קרוב למוסיקאי אחר, איש קול יש-אל, המנצח קוראל סלומון.